

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár-
kedvezmény.

Piaci vonat.

— október 7.

(bp.) Mert természetesen van ilyen vonat is Magyarországon, még pedig bőven, mivelhogy ez a vonat is német találmány. Aki ismeri a külföldi viszonyokat, jól tudja, hogy az ilyen vonatoknak úgy Ausztriában, mint Németországban a sok magyarzatok mellett meg van az a legfőbb indokuk, hogy *ipar-államban*, az egyes ipartelepek piacának olcsóbbá tétele miatt az egyes nagyobb vidéki metropolisok felé tereljék a vásári forgalmat, hogy így a szegényebb munkás-osztály létviszonyait javítsák. Mert hisz a forgalom növekedésével természetesen a *piacot olcsóbbá* is teszik.

Kezdték ezt a gazdasági bölcselést nálunk is gyakorlatba hozni. Sok vidéken Magyarországnak életben is van. Némely helyütt indokolt is. A nagy általánosságban azonban — mivelhogy mi elsősorban is agrikultur állam vagyunk — nálunk nagyon helytelen majmolás ez a piaci vonatberendezés. Mert a távolabb eső nagyobb göcpontok felé vonza a föld termékeinek értékesítését. Holott ezen értékesítők realisabb biztosítéka volna (értjük azokat a kis egzisztenciákat, akik kicsiben árúsítanak) ha a közelebb eső vidéki piacok felé tömörítették. Így a forgalom is fellendülne, az egyes kisebb vidéki göcpontok megélhetési viszonyai olcsóbbak lévén: javulhatnának.

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

Boszorkány idézés.

— Deákori élmény. —

Eperjesen történt. Négyen laktunk együtt, egy tisztos kovácsmester házában béreltünk szép világos szobát. Három már felsőgimnázisták voltunk, mindhárom 5. osztálybeliek, negyedikünk azonban csak másodikba járt, én voltam instructora. Tudnivaló dolog, hogy a kis fiú volt inasunk, kit szükségleteink bevásárlására használtunk fel, kapott pedig ezért mind-egyikünkétől havonta 20 fillért. Leirhatatlan a szegény fiú öröme, ha 1-én a három piculát együtt érezte kezében; s amennyiben nagyon szegény család gyermeke volt, kuporgatta a piculákat. Ugy 10-ike táján, midőn már nekünk elfogyott a pénzünk, egy-egy pakli 7-es dohányra valót kölcsön kértünk tőle kamatra. S a kamat nem is volt magas: csak 5 krajcárt fizettünk 10 krnak egy heti használatáért, s így már most megérted nyájas olvasóm, hogy Géza öcsénk az iskola év végén 11 frttal távozott boldogan falujába. Ezelőtt két évvel találkoztam vele. Gör. kat. lelkész egy felső vidéki faluban és évi 1500—1600 korona jövedelemből

Igy volna helyesen a mi vármegyénkben is.

Es e helyett mit hallunk! Azt, hogy egy ilyesféle piaci vonatot nálunk is bevezetnek. Lapunk egyik előző számából olvashattuk ugyanis, hogy *Kassa és Sátoraljujhely* közt létesíteni fognak egy ily piaci vonatot, amely tehát *Zemplénavármegye* egy túlnyomóan nagy részét korahajnalban vihetné egyenesen a *kassai vásárra*.

Ugy-e bár nem is kéne bővebben fejtegetni, hogy e vonat alkalmazása éppen Sátoraljujhely és Kassa közt, mily nevetséges abszurditás. De hogy teljes világossággal lássunk: nézzük meg egy pillanatra a térlepet.

Zemplénavármegye *hosszú* fekvése már eo ipso szerencsétlen — gazdasági szempontból. A felső része *Sáros*, a középső *Ung* és *Abauj* vármegye vásári göcpontjaihoz fekszik közelebb, mint Sátoraljujhelyhez. Nem szólva egyelőre az alsó részéről, amelynek egyrésze szintén Abauj és Ung egyik oldalához, másik nagy zöme pedig Szabolcs Borsod féle szívódik.

Igaz ugyan, hogy minden más vármegyének is van szomszéd vármegyéje és ebben a másikkal fel-szívó gazdasági erőforrás. De azok inkább kerekdedek és így a megye székvárosa nemcsak közigazgatásilag és egyébként is, hanem ami majdnem a legfontosabb gazdaságilag központja fejleszthető. Így hát a szomszéd közelsége sem árthat sokat. Itt van pl: Kassa,

vagy 600 korona megtakarított pénze van, annyira tud takarékoskodni, pedig családja már 4 tagból áll; de azért saját bevallása s másoktól vett értesítés szerint is tudom, pénzét nem ad kölcsön már 6%-nál magasabb kamatra, s még most is — mondá — furdalja a lelkiismerete, ha visszagondol arra az uzorára, amit velünk üzött. Természetesen én megnyugtattam s aztán jó barátokként váltunk el.

Kukurica fosztás ideje volt. Házigazdánk gazdálkodó is volt mester-ségén kívül; egy napon behordták a sok érett tengerit, s egy különálló kamarába rakták. Volt akkor szüret. Kaptunk főtt, sült, pattogatott tengerit, amennyit csak megbirtunk enni. Géza öcsénk ott kosztolt a háznál, — míg mi úri házhoz jártunk — de meg is érezte szegény a tengeri-szüretet. Reggelire kukurica-dara tejjel, délben tej kukurica-darával, este ismét megfordítva, s így változott a menü egy-két héten át, úgy hogy szegény laktársunk maga is már majdnem kukuricává változott.

Egy délután, midőn az előadásról hazajöttünk, házigazdánk nagy robajjal csörtetett be szobánkba... „Urakok! tessenek sziveskedni este jönyi kukuricát fosztányi! Is nagyon meg fogok keszennyi fáradságot!” S

Miskolcz, de nemcsak e nagyobb pontok, hanem pl: Eperjes, Ungvár, Beregszász, Nyiregyháza és így tovább, ezek mind tényező-képes göcpontjai a vármegye gazdasági életének.

És vajjon elmondhatjuk-e ugyan-ezt a mi vármegyénk székvárosáról is? Sajnos, de nem. Igaz ugyan, hogy meg van ennek sokféle oldalról számított különböző oka. Legelső sorban is az, amit nemrég oly szépen és okosan fejtett ki lapunk vezércikkében kitűnő munkatársunk *Kossuth János dr.*, hogy itt a vámnál hét bört is nyuznak arról a szegény gazda-ember-ről, aki arra gondol, hogy terményét a *sátoraljujhelyi piacon* értékesítse. De hagyjuk most, szomorú piaci helyzetünknek ezen egyik legsötétebb pontját és beszéljünk tovább arról a bizonyos piaci vonatról.

Uraim, akik intézik e vármegye gazdasági életét, kövessenek el mindent, hogy ez a Kassa—sátoraljujhelyi piaci vonat ne létesülhessen. Eddig is rendkívül sokat árt nekünk — ismételjük gazdasági szempontból. — Kassa és Miskolcz közelsége. A földrajzi, a természeti fekvések bajait el nem hárihatjuk. De a gazdasági lét-feltételünk érdekében igyekezzünk legalább ezen hátrányokat bölcs politikával ellensúlyozni.

Mire való Sátoraljujhelynek a kassai piac, ha nem arra, hogy vidéke egy nagy részének elvonásával és saját gazdasági faktorainak

miután Floridor „A nebánsvirág”-ban is azt énekelte akkoriban boldogult Tiszay Dezső szinígazgatása alatt —

„Ily ünnepélyes meghívásra,
Rideg „nem”-et nem mondhatunk!”

mi Floridort utánozva, a meghívást egyhangulag elfogadtuk.

No! volt akkor öröm. Eperjesen szőlő-szüret nem lévén, a krumpli, tengeri, paszuly, káposzta szüretnek dominálják az őszt. Egy-egy ilyen szüretkor aztán a leszüretelt termény kerül az asztalra, minden elképzelhető elkészítéssel. Főtt, sült, nyers, pattogatott, darált, zúzott s talán még mint torta is. A háziúr barátjai is részt vesznek ilyenkor a háznép ünnepén, s vig poharazás közt foly-nak a hihetlennél-hihetlenebb mesék. Figyelmünket különösen egy 80 éves öreg asszony által előadott boszorkány-mese kötö le, ki mindjárt a boszorkány-idézés titkait is közölte velünk. Szerinte, aki boszorkányt idézni akar, járjon el a következőképpen: Holdtöltekor menjen ki egy erdei keresztútra, ott szedjen a szél által letördelt galyakat. Szenteltvízzel hintsen meg egy krétát, aztán avval a szentelt krétával rajzoljon egy kört, azt a helyet is hintse be szentelt vízzel, különféle füveket, — melyeknek neveire már nem emlékszem — szintén összeszedvén, a körbe a szedett

elvonásával éppen Sátoraljujhely-nek ártson.

Ezt tehát minden áron meg kell akadályozni.

A terv maga is nem hiába, hogy piaci vonat, de még eszmében is oly kellemetlen, akár egy piaci légy.

Hesegessük el a közelünk-ből, mert nagyon meg fog boszantani.

— okt. 7.

A vasutasok fizetés-javítására 2 és fél millió korona van már előirányozva az állam 1903. évi budgetjében a vasutasok fizetésének a javítására. — Nagyon természetes, hogy ez az összeg nem elégséges a fizetésjavításnak életbeléptetésére. Ebből tehát az következik, hogy ez nem is fog egyszerre megtörténni. Itt természetesen nyitva marad az a fontos kérdés, hogy hol kezdik meg a reformot és milyen arányokban? Erre nézve az államvasutak igazgatóságának az a nézete, hogy az *alsóbb fizetési osztályokat* kell javítani, de végleges megállapodás eddigelé nem történt.

Törvényjavaslat a kereskedők érdekében. A hazai kereskedő világ régi óhaja közeledik teljesedéséhez. Már évek óta hangoztatják egy-egy-ek, valamint kereskedelmi társulatok, hogy a csalárd üzletáruházások megakadályozása halaszthatatlan sürgős és különösen a hitelviszonyok javulása megköveteli, hogy a napirenden levő bűnös üzelmek meggátoltassanak. A miskolci kereskedelmi kongresszus is állást foglalt e kérdésnek törvény által való szabályozása mellett. Most az igazságügyminisztériumban e kérdésben kiváló kereskedelmi jogászokból alakult szaktanácskozomány folyik,

galyakkal együtt tűzzé kell gerjeszteni, s a körbe beállva hívni a boszorkányt. A körből kimozdulni nem szabad éjfél 1 óráig, az idézés dec. hó 13-án „Lucza” napon éjfél 12 órakor kezdhető.

Mi természetesen nevéttük a vén asszony hiszékenységét, de ő annyira s váltig — még esküvel is — bizonyította, hogy ez igaz, hogy már-már elhittük. S ha hittük volna, csoda-e? Mikor azt is mondta — folytonosan Istent hiva tanújául — hogy atyja egyszer boszorkányt idézve, a szentelt körből véletlenül kilépett, s akkor a boszorkány megrontotta őtet, s a varázs csak hosszú imádság és vezeklő után múlt el.

Gyermekkedélyünkre — hiszen legidősebbünk 15 éves volt, — ingerlőleg hatott e beszéd, s szobánkba érve, elhatároztuk, hogy mi is fogunk boszorkányt idézni; majd adunk mi neki stb.

A legközelebbi újhald s holdtöltekor éjnek idején kilopóztunk a közeli erdőre, s ott egy keresztúton — fázva bár — szedtük a szél által letördelt galyakat és némi varázsfüvet. Aztán én kerítettem szentelt vizet, majd krétát vettünk, mindezt megszenteltük, s jól elrejtve, vártuk „Lucza” napját. A hön várt nap végre elérkezett. Miután a háziak, mint buzgó kereszté

melynek alapjául az igazságügyminiszter által már régebben kidolgozott tervezet szolgál. A szaktanács-kormány a kamarák és szaktestületek véleményes jelentéseit is beható mérlegelés tárgyává fogja tenni.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

Báró Fischer Lajos szinai főszolgabíró ünneplése.

Gálszécs, 1902. okt. 6.

A történetírók az egyes korokat, az akkor uralkodó irányok és eszmék után bizonyos jelzőkkel szokták ellátni. Így pl. a XIV. századot a rennessans, a XVII.-et a reformáció, a 48-as időket a reformok korának nevezik. Itt ha valaki majd megírja Gálszécs városnak történetét, az 1902. évet a bankettek évének kell neveznie.

S ha ez a bizonyos történész igazságos akar lenni: el kell mondania, hogy a gálszécsiek azokat a bankettek nem pusztá mulatozási vágyból rendezték, hanem mivel oly sok kiváló alkalom adta elő magát ezen év lefolyása alatt, s a gálszécsiek csak a szép és jó iránti érzékenységüknek adtak kifejezést, midőn azon alkalmakat megragadták és megünneplették.

Folyó hó 6-án este is bankett volt a kaszinó nagy termeiben. Gálszécs városa s vidékének művelt közönsége ugyanis, abból a tényből kifolyólag, hogy a vármegye közgyűlése báró Fischer Lajos gálszécsi szolgabírót, a szinai járás főszolgabírójává egyhangulag megválasztotta: megakarta mutatni, hogy e közgyűlési határozattal mennyire rokonszenvez, s ez itt mily általános tetszést és közörmöt okozott, mert ezen előléptetés csakugyan egy oly érdemes egyént ért, aki három évi szolgabírosága alatt példás szorgalmával, pontosságával, szakavatottságával tünt ki és szerzett elismerést.

A banketten Gálszécs városának egész értelmisége ott volt s a kedvezőtlen idő dacára a vidékről is számosan jelentek meg.

Természetes, hogy felköszöntőkben sem volt hiány. Kail Antal kir. járásbíró szólott elsőnek. Tolmácsolta azon érzelmeiket, melyet Gálszécsen és vidékén Fischer Lajos báró előléptetése okozott; kifejezést adva annak, hogy mily mélyen fájlalja a járás, hogy őt, e kiváló hivatalnokot

nyek, éjjeli ájtatosságra mentek a templomba, elhatároztuk, hogy a kovácsműhelyben fogunk boszorkányt idézni.

Bementünk a műhelybe, a szentelt krétával egy 2 méter átmérőjű kört rajzoltunk a deszkázatlan földre, a közepén felhalmoztuk a sok galyat, fűvet; ajtót, ablakot légmentesen elzártunk, s midőn a közeli toronyóra éjfél 12-öt ütött, beáltunk a körbe, s meggyújtottuk a galyat. A száraz galy — szentelt vízzel jól leöntetvén — csak igen lassan, de annál nagyobb füsttel égett. Akkor aztán 3-szor kiáltottuk egy hangon: Boszorkányok királynéja jelenj meg!!

A nem nagyon tág műhely hamar kezdett füsttel megtelni, köhögtünk eleget, de a boszorkány-irálynő csak nem akart megjelenni. Addig, míg az óra éjfél 1-et nem üt, nem szabad a körből kimozdulni, mert könnyen meg lehet, hogy a boszorkány ott leskelődik, s jaj annak, ki a körből kilép, mert a szentelt körben állón nincs hatalma.

A helyzet kezdett tarthatatlan lenni. A füst mindjobban fojtotta tudónket, s mi, bátor legények — antosuggesztio folytán — kezdtünk félni. Egyszerre távoli léptek dübörgését hallottuk. No most! Itt a boszorkány-irálynő! Egyszerre majd hatalmasan dörömbözik valaki a műhely belülről kulcsal becsukott ajtaján! Minden hajszalunk égnek meredt. Azt hiszem, akkor már nem voltunk teljesen eszméletnél! Végre halljuk házígazdánk kiáltó szavát: „Urakok! itt vannak!”

elveszti, másfelől örül azon, hogy e megérdemelt kitüntetés éppen őt érte. Br. Fischer Lajos megköszönte a megnyilatkozott rokonszenvet s Gálszécsre és vidékére az Isten áldását kérte. Molnár Béla az ünneplést édes atyját, br. Fischer Gusztávot köszöntötte fel, mint akinek az érdeme, hogy ily derék fiut nevelt. Spillenber József az ünneplést s nejeért ivott. Ihnátko Emil az új szolgabíró édes anyját éllette. Br. Fischer Lajos Nemes Sándor főszolgabíróról toasztozott. Nemes hivatalnoktársai és a jegyzők nevében br. Fischer Lajost éllette. Kívánva, hogy új működési körében legyen boldog stb. A bankett a legvidámabb hangulatban eltartott a késő éjjeli órákig.

(Személyi hír. Hericz Márton végzett jogász közleg. gyakornokká neveztetvén ki, szolgálattételre a sátoraljaúj helyi járás főszolgabírájához osztott be.

(Pályázat. A varannai járásban, a sókúti körjegyzőségben segédjegyzőt választanak e hó 16-án, d. u. 3 órakor. Az évi javadalmazás 700 korona, Pályázni lehet okt. 15-éig.

(Közárverések. Lapunk utján is tudatjuk, hogy Királyhalmeczen a város tulajdonát képező „Rigó” vendéglőt és a „Szarvas” korcsmát, ugyszintén az országos és heti vásári helypénzszedés jogát az e hó 24-én d. e. 9 órakor kezdődő közárverésen fogja a város elöljárósága haszonbérbe kiadni az 1904. évi jan. hó 1-től számítandó hat évre.

(Segédjegyző-választás lesz e hó 28-án az alsó-hrabóczi körjegyzőségben. A javadalmazás évi 600 korona. Folyamodások az állás elnyeréséért e hó 27-éig adhatók be a varannai járás főszolgabírájához.

HIREK.

Október 6.

Félszázad merült a semmiség ürébe azóta, mióta a szabadság hajnalának ragyogó csillaga elé sétét felleg vonult, s elhomályosultak fenn a csillagok a setét leplebe burkolódzott, csillagtalán, vak Egen.

Setét lett. Éjszaka. . .

Tizenhárom vértanu adózott életével és tizenhárom vértanu pecsével.

Felelni persze nem mertünk, hátha a boszorkány az, elváltoztatott hangon akarván minket becsapni! A lélekjelent kezd elhagyni bennünket. A rettenetes sűrű füst sem kimélt, míg végre egyikünk, ki a legközelebb állt a körben az ajtóhoz, művész tornázással, egy lábbal a körben, nagynehezen kicsukja az ajtót. Ami ezután következett, azt csak házígazdánk elbeszéléséből tudjuk. Ugyanis, ahogy az ajtót kinyitotta, irtózási füst tödült ki, s mind a négyen a földön feküdtünk eszméletlenül. Hosszu dörzsolés és hideg vízzel való leoolás után csak reggel tértünk eszméletre; a foytonos hányás elvette erőnket; 3-4 napig feküdtünk ágyban, evésről szó sem volt, s mindég azon törtük a fejünket, hogy mit tett velünk a boszorkány. Ha elgondolom, hogy mily végzetes lehetett volna ez az experimentálás ránk nézve? Halálnál biztosabb, ha házígazdánk 10 percelt késik, vagy fel nem tűnik neki az, hogy szobánk üres s nem érezte volna a kinyomuló füstszagot a műhely felől, tisztára ott vesztünk volna el.

Ahányszor tengeritörés ideje van, s Lucia napja elérkezik, mindég eszembe jut e história, s hálát adok az Egek Urának, hogy megmentett. Azóta sok idő eltelt. Nem idéztem többé valódi boszorkányokat, hanem mégis:

„Engemet is megbűvölt egy boszorkány” . . . a feleségem, s most már kis boszorkány-fiókjainknak mondom el a históriát.

Guseó Ferenc.

telte meg hazája iránti lángoló szerelmét oly fenségesen, oly méltóságosan, mely méltó volt hozzájuk s méltó a bilincsbe vert szép, magyar hazához.

Emlékezzünk! Tegyük le kegyeletünk mindig élő virágait az irántuk érzett kegyeletes érzés oltárán s emelkedjék áldozatunk ég felé szálló füstjével együtt hálaadó szózatunk, hiszen elszállott lehelletük árán új fényt váltottak meg a magyarnak, a törhetlen honszerlem vakító ragyogását!

Az ő sírhalmok felett az elhatározásában megerősödött, új Magyarország napsugára bontakozott ki s biborveresre festette a feltámadt magyar nép kitisztult Egét.

—y.

Talált levél.

Édes Tercsikém!

Be' nagyon is restellem, hogy már második hónapja nem értesítelek hogylétem felől. De bocsáss meg édes Tercsikém, annak is meg volt a maga oka, a melyet majd Pesten szóval elmondok.

Mióta feljöttem ebbe a kis fészekbe, jól érzem magamat, csak tudod még sem olyan kellemes itt az élet, mint odahaza Pesten. Nincs meg az a kedélyes vasárnapi társaság. Nincsenek, ha éjjel-nappal lámpával is keresnéd őket, azok a valódi, snájdig pesti udvarlók, hanem holmi apró, ágról szakadt legénykék, a kik lesütik a szemeiket, ha olyau magam fajta nagyvárosi szobaleány erősebben rájuk néz.

Ami új helyemet illeti, meg volnék elégedve, mert a nagyságos úr — mondhatom — az első perctől igen kedvembe jár, csak a nagysága hárspiáskodik néha, mert észrevette, hogy férje, a vén róka, tilos helyen jár. Valóban nagyon mulatságos helyzet. Az öreg nagysága akár egy fővárosi detektív, mindig nyomunkban van, néha leánya, a 17 éves Etelka is segítségére van, de hasztalan, mert a vén róka nem engedi magát kelepébe csalni.

Ugy látszik, Pesten járt iskolába. A nagyságos úr 50 év körüli fess ember, szép szál legény lehetett valaha. Szinte sajnálom, hogy nem vagyok vele hasonló koru, mert — ismerve mindkettőnk természetét — bizonyosan összekerültünk volna Pesten, a hol — amint azt később megtudtam — a nagyságos úr jogász volt.

A nagysága, na az egy valóságos budai benszülött asszony. Folyton veszekszik, zsémbel. Az egész ház népével nincsen annyi bajom, mint ezzel az elvénhede skorpióval. (Tudd meg, hogy 6 évvel vénebb az uránál.) Minden percében más baja van; most a feje fáj és futnom kell a patikába migrén stift után. Ha már a patikában vagyok, nem bánom a futkosást, mert egy csinos patikáros-legényke szívesen szolgál ki. Megengeded, hogy eltérek egy kissé a tárgytól. Mondom, ha a patikában vagyok, a fiatal patikáros mindig érzéssel szoritja meg kezemet és markomban felejt egy üvegese parfümöt. Már öt parfümös üvegem van a köferebben.

Hol is hagyta el? Igen, a fejféjásnál. Mikor a migrén-stifttel visszatérek, akkorára már nyilalása van, majd Hechenschuss bántja, azután 10-órait kell felszolgálnom; rántottát eszik és egy üveg sört iszik meg utána, amitől gyakran olyan kedve kerekedik, hogy a jól elkészített 10-órait két darab husz fillérrrel honorálja. Ezt az összeget ilyenkor megfelezem a szakácsnéval. Virágos kedve azonban csak délig tart; ebéd után ismét gyötrik holmi apró bajok. Hát még az öltözködsénnél. Ilyenkor mindig felmondani készülök. A miederjével annyi bajom van, hogy sokszor darabokra szeretném tépni. Kitágítom, amennyire

csak lehet és akkor is alig fér bele. Az tudod, zum hinwerden. Mikor teljesen felöltözött, akkor elébe kell hordanom féltucat új kalapját; valamennyit felpróbálja és végtére — a hetediket veszi elő a sifonból. Szinte megkönnyebbülve sóhajtok föl, mikor távozik és maga után zárja a konyha ajtaját. Alig ülök le a fátadságtól kimerülve székemre, a lépcsőházból elkiáltja magát: Juli! Juli! — hozza ki a fekete selyem napernyőmet. Mikor a napernyőt kezébe adom, ismét hozzak ki egy zsebkendőt. Igazán, zum Schlag-treffen.

Végre nagynehezen legurul a lépcsőn. Mikor már az utcaán jár, akkor is figyelem, nem-e kiált ismét rám.

Az Etelka kisasszony kedves kis teremtés. Kár neki itt ülni és unatkozni. Bezzeg, ha Pesten lakna, az udvarlók egész raja venné körül.

Az urfi — no tudod édes Tercsikém — az valóságos pesti gavallér. Elegáns, finom és — bőkezű s ami engem kellemesen érint velem szemben igen előzékeny és figyelmes. Mióta katona (honvédönkéntes!) azóta rosszabbul megy sorom; egyedüli udvarlóm — a nagyságos úr. Már kezdem unni a dolgot, főleg a nagysága szekáns viselkedése miatt. Az állapot kezd tűrhetetlenné válni, noha a nagyságos úr kedvemben jár. És éppen a nagyságos úrnak velem szemben való viselkedése eredményezte, hogy 1-én már megyek is helyemről.

Képzeld, mi történt. A nagysága távollétében a vén róka hozzám jön és megcsipdesi arcomat. E közben, mint égből a villám, hirtelen belép a nagysága és egyik kezében napernyőjét magasra emelve, feldúlt arccal rohan felénk és egy veszedelmes kézmozdulattal areul akart ütni, de mivel én a legkritikusabb pillanatban félreugrottam a nagysága gömbölyü tenyere a nagyságos ur beces arculatját találta, mégpedig olyan csattanósan, hogy a nagyságos ur szeme csak úgy szikrázott bele. A nagysága őt uja és tenyere talán most is ott van a nagyságos ur arcán. En abban a pillanatban ott hagytam a csatateret s azóta vissza se tértem a nagyságos urékhoz s így a heves ütközet folytatását nem tudom, csak sejtmem.

Három nap óta hely nélkül vagyok és most a cselédszerzőnél pihelek. Mióta helyemet elhagytam, Etelka kisasszony már járt utánam, hogy jöjjenek vissza, mert nem tudnak alkalmas szobaleányt kapni. Dehogy mennék, a világ minden kincséért sem. Félek mint a tűztől, régi helyemtől. A legnagyobb ellenzégemnek sem kívánom, hogy olyan háziasszonya legyen, mint a nagysága. A cselédszerző biztat, hogy rövid időn belül a vidéken egy magnásnál kapok jó helyet. Vagy oda, vagy haza megyek.

Édes Tercsikém! Milyen különös is a sors. Szeszélyes, akár csak egy pesti szobaleány. Képzeld! — mi történik mindezek után. Ötödnapra, a mint a cselédszerző intézet ajtajában gondolataimba elmerülve állok, egy fess, pelyhedző bajuszokú honvédőrmester lépdél el előttem. Az urfi volt, a honvéd-önkéntes, fényes hosszú karddal. Láttára — képzelheted — menynyire megörültem. Letette a tisztí vizsgát és haza jött.

Édes Tercsikém! Ne várjatok haza, mert tegnaptól elfoglaltam régi helyemet a nagyságáéknál.

Pá! Ezer puszit küld gyermek-kori hú barátódnál

Julis.

(j. á.)

Felkérjük t. előfizetőinket és mindazokat, kik az előfizetéssel hátrálékban vannak, hogy úgy a hátrálékos összegeket, valamint az új előfizetést beküldeni méltóztassanak.

A kiadóhivatal.

— Szerkesztőségünkől. Lapunk felelős szerkesztője három heti szabadságra elutazott Sátoraljaúj helyből. Távollétében a lap szerkesztéséért lapunk főszerkesztője felelős.

— Az októberi időjárás. Csak leges-legelejen vagyunk a hónapnak, de Falb ur azért ama oly sokszor el-tált óra pontosságával már bevonult saját külön jóslataival. Falb ur, ki-nek ugy látszik semmi oka sinez arra, hogy verőfényért ragyogó em-berek jókedvét elrontsa, gyönyörűen derült napokat jósol október hó első felére, amikor csak az esték és éjje-lek mutatnak majd némi hősülyedést. E hó első felében — a jóslat szerint — csak igen ritkán lesznek csapadé-kok, melyek csak 15-ike után válnak sűrűbbekké. Nem tudjuk, hogy Falb ur október havi jóslatai az országos időjárást ültetik-e fel vagy mi Ujhe-lyiek tiszteletreméltó kivétel gyanánt szerepelünk, annyi azonban bizonyos, hogy e pillanatban, mikor a jóslattal foglalkozunk, a redakció kályhájában vidáman pattogó tűz ellensúlyozza a nedves hideget, míg odakint az em-berek fázékonyan burkolóznak felöl-tükbe s nem éppen barátságos tekin-teteket vetnek az ég felé, melynek nehéz, szürke felhőiből szakadatlanul permetezik a hideg, őszi eső.

— Régi történet. Pavló János csebinyei földműves 3 évvel ezelőtt búcsút vett a kapuféltől és kíván-dorolt Amerikába. Itthon hagyta fia-tal szép feleségét és faluvégi kis há-zikóját, melyben két szép fiacskája sirdogált nap-naphosszat a messze idegenbe távozó kenyérkereső apa után. A szalmaözveggy menyecske is gyakra-n meghuzódott a szoba egyik sar-kában és hulló könnyeitől nem egy-szer lett nedves virágos kis kötője. Mialatt a magára hagyott kis család siratta a távozót, addig Pavló Jánost hajtotta a vágy, ott lenni mentől előbb az új haza földjén és hozzá látni a nehéz munkához, hogy annak gyü-mölését, az aranyos dollárokat haza küldhesse fatornyos kis falujába, kenyérkeresőjét nélkülöző családjának. Multak hetek, hónapok — Ameriká-ból semmi hír nem érkezett. Egyszer azután postára hívták a menyecs-két. Pénze érkezett a tengeren-túrról, férjétől, meg egy vastagon bélelt levél is, melyben megírja Pavló ame-rikai élményeit, sorsát. Levele vég-gén azt is írja, hogy titkos gondola-tokkal ne foglalkozzék a szalmaöz-veggyeségben maradt asszony, ne hall-gasson a csábításra mindenkor kész férfiak szavára, hanem maradjon meg hűségese hitvestársának, mert öröme és boldogsága csak akkor lesz teljes, ha nemsokára hazajöve, meggyőződik arról, hogy az asszony nem inceselke-dett az ördöggel, hanem megfogadta és megtartotta férje intelmeit. Ezt egy levelében meg is ígérte a me-nyecske, de hogy rövid időre rá nem ugy történt, — a menyecskén kívül valami kis köze a szomszédnak is volt, aki csak az imént jött haza a katona-sorból. Csinos, derék fiu volt, a menyecske pedig szemrevaló asz-szony, aki férje távollétét felhasználva, szívesen és gyakran nyitotta meg a katonaviselt szomszéd előtt ajtaját. Az ajtó addig nyílt és zá-rult, míg egyszer egészen bezárult. A szomszéd ugyanis rávette kedvesét, hogy hagyja el a portát és jöjjön át hozzá; ott azután zavartalanul turbé-kolhatnak. Katót könnyű volt táncrea vinni — átment és a régi ház kapui bezárultak. . . Nedves, őszi est volt, amikor a faluvégi kis ház előtt meg-állott egy szekér, s arról egy magas, sápadt arcu ember szállott le. Börönd-jét is leemelte, melyben véres verej-téssel szerzett vagyonát, az összeku-porgatott dollárokat hozta. Csendes, lassu léptekkel ment az egyik ablak-hoz. Kopogtatott — semmi nesz. Bi-zonyára alszanak kedvesei — gon-dolta és várt. Várt az ereszt alatt, ad-dig várt, míg megvirradott. Akkor ismét az ablakhoz ment és megdöb-benve látta, hogy az elhagyott kedves kis hajlék üres, sem az asszony, sem a gyermekek nincsenek benne. A kö-vetkező pillanatban összeesett a bol-dogtalan ember, ugy kellett őt föl-szedni és elvinni a falu embereinek. Még az nap elbujdosott falujából,

anélkül, hogy látta volna a hűtlenné vált asszonyt. Hogy mi történt ott-hon; — bizonyára sejtette a szegény, megcsalott ember.

— Titkár választás. A „Magyar nyelvet és népnevelést Zemplén vármegyében terjesztő egyesület“ — Küzdy István kir. segéd tanfelügyelő áthelyeztetése következtében megüre-sedett titkári állásra — folyó évi szept-ember hó 25-én tartott gyűlésén egy-hangulag Dudits Miklós vármegyei kir. tanfelügyelőségi tollnokot választotta meg.

— Kossuth szobor leleplezés Erdőbényén. Erdőbénye város — a mint megirtuk — e hó 12-én kegye-letes ünnepet ül. Ekkor leplezik le ugyanis az ujjonnan készült Kossuth szobrot. Az előkészületek s egyes je-lekből ítélve a leleplezés nagyhatású s szép ünnepnek ígérkezik. Mint hall-juk Kossuth Ferenc orsz. gyűlési kép-viselő, nagy hazánkfianak idősebb fia is emelni fogja megjelenésével az ünne-pély fényét és bensőségét.

— A „Vörös-kereszt egyesület“ sá-rospataki fiókjának sorsjátéka. Körül-belől két évvel ezelőtt kezdtek világgá bocsátani azt az 50 ezer sorsjegyet, amelyeknek tiszta nyereségéből a vö-rös-kereszt-egyesület sárospataki fiókja lett volna hivatva áldásosabb műkö-dést tanusítani. A nagy sorsjegy-szám-nak azonban csak egy ötöde kelt el. Akár a vezetőségben keressük a hi-bát, amely talán nem tudott kellő érdeklődést kelteni a nagyközönség-ben, akár a társadalomnak jótékony-sági téren való tulterheltségét hozzuk fel okul, tény mégis csak az marad, hogy az e hó 1-én megejtett sorshu-zásnak igen kevesen voltak szemtanui. Pedig az a körülmény, hogy e fiók-egyesületnek nemes szívi védő asszonya, Windischgrätz hercegné szeretetreméltó kedvességgel maga elnökölt a sárospataki városháza nagytermében megtartott sorsjátékon, meg aztán, hogy a hivatalos fórum Matolai Etele alispán személyében volt képviselve, e két körülmény megérdemelhette volna a népesebb érdeklődést. Látszik, hogy nem vagyunk reklám-nemzet. Ellaposodnak a nemes eszmék, mert nincs aki ébren tartsa bennünk ezek szeretetét. Kialszik belőlünk a huma-nizmus szent lángja, mert vagy se-hogyse, vagy pedig rosszul szitják bennünk annak melegét. Még nagy szerencsének mondható, hogy az egész sorsolási tervezet nem járt deficittel.

— A sátoraljuhelyi dalárda a nyári szünetelés után ma kezdte meg heti dalpróbáit az állami elemi iskolá-ban Mihályfi József karmester veze-tése alatt. A dalárda — mint a mult-ban — ezidén is rendez családias jel-legű dalestélyeket.

— A pataki tüzoltó egyesület. A sárospataki önkéntes tüzoltó egyesület szept. hó 28-án tartott közgyűlésében töltötte be a Lehoczky József elha-lálózása folytán üresedésbe jött főpa-rancsnoki állást, Molnár János városi főbíróval.

— Éjjeli napos bérkocsik. Lapunk egyik előző számában megirtuk, hogy miután éjjeli időekben is szükség van bérkocsira, a folyó év október 1-étől esti 9 órától reggel 6 óráig a Wekerle-téri bérkocsi-állomáson egy bérkocsi fog tartózkodni. Az éjjeli szolgálat egy-előre elmarad, mert a bérkocsitulajdo-nosok az új rendelet ellen felebbezés-sel éltek.

— Veszedelmes utitárs. Herman István borbélysegéd hat havi kikép-zésre vonult csapattestéhez. A vasuti kocsi III-ad osztályában vele együtt jöttek Galiciából szabadságot huzárok valamennyien magyar fiuk, köztük egy feketeképu Fáraó ivadék. A cigány, mialatt a vonat Ujhely felé robogott, szemet vetett Herman zseborájára és egy alkalmas pillanatban, mikor a mit-sem sejtő borbélysegéd elszenderedett, a cigány-huszár feketé ujai már a zseborára közvetlen közelében voltak. Mire a vonat az ujhelyi állomásra be-robogott — az óra régen búcsút vett

regi gazdájától. A károsult borbély ak-kor vette észre az óra hiányát, mikor a vonatról leszállva, az óra után nyult. Azonnal jelentést tett a rendőrkapitányaságnál, ahol kipuhalták, hogy a tettes Bari Károly mikolai cigány.

— Az önkéntes özveggy. Csinos fiatal asszony állított be panaszos följelentéssel a rendőrséghez. A jegy-zőkönyv fölvetelénél megkérdezi a kapitány nevét és lakását

— Özv. K. Ilona vagyok, — fe-leli a menyecske.

— Kérem, az ura nevét tessék bemondani.

— Nem használok.

— Miért?

— Nem élünk együtt.

— Talán elváltak?

— Igen, törvényesen.

— Hát akkor miért mondja ma-gát özveggynek? — Talán elhunyt a volt férje?

— El az, kérem. Már másnak csapja a szelet. S én azért haszná-lom az özveggyi előnevet, mert ezzel is mutatni akarom, hogy ő rám nézve nem él.

— Csak éppen ez az ok?

A menyecske pironkodva szól:

— Meg az, kérem, nehogy azt higgyék, mintha — öreg kisasszony volnék.

— Állatfelhajtásos vásár. Az ok-tóber havi állatfelhajtásos vásár ma tartatott meg közepes eredménnyel.

— A kóborcigányok. Szeptember 30-án a reggeli órákban, a Monok és Szántó közötti uton oláh-cigányok meg-támadtak egy izr. kéregetőt s öt ösz-szeverve 60 koronát tevő pénzeeské-jét pedig elvéve, odább álltak.

— Zongoraoktatás. Udvardi Sza-nizló helybeli zongora-tanító ajánlja magát a t. szülők becses figyelmébe. Kezdő tanítványoknak saját lakásá-ban (dr. Szepessi-féle ház) 3 forintért nyújt alapos oktatást, haladóknak pedig egyezség szerint.

— Butorozott szoba — egy vagy két fiatal ember részére — kiadó. Bővebbet a kiadóhivatal.

SZINHÁZ.

— október 6.

Hosszu szünet után ismét meg-fognak nyilni Thália templomának kapui, hova e hó 14-ikétől kezdve Komjáthy János társulata fog bevo-nulni az időközönkénti, már megál-lapított 20 előadásra.

Komjáthy társulatáról, színművé-szeinek hívatottságáról, nemes ambi-ciójukról szólnunk felesleges. De ha szólnánk is, nem tűnhetne fel még az előlegezett bizalom színében sem, hiszen a közönség már megál-kotta Komjáthy társulatáról vélemé-nyét a mult szini szezonban s ezt a véleményt nekünk megerősíteni — már köztudomású voltánál fogva is — felesleges. Csupán leszögezzük a tényt, hogy Komjáthy nemes ambi-cióját közönségünk méltatta, hono-rálta és pedig — ismétlem: azért, mert Komjáthy társulata ittléte alkalmá-val, oly társulatnak bizonyult, mely igazi templomot formált a pervers iránynak hódoló alacsony niveaura sülyedt hajlokából.

Obscén operettek, vigjáték alak-jába transformált tingli-tanglis trá-gárságok, idegzet emésztő drámák uralják a mai színházlátogató közön-ség érzéseit. Mily szép hivatás, de egyuttal mily nehéz hivatás a közön-ség szívét, érzéseit újra meghódítani a nemes, az ideális érzéseknek: csak az tudhatja, aki szembeszállva meg-rögzött nézetekkel, belebocsátkozik anyagi hasznót, testi munkát, szellemi megerőltetést feledve a tisztítás, az izlésfinomítás nagy munkájába.

Komjáthy társulatának ez az ér-deme. Ahova a társulat bevonul, ott Thalia temploma a nemes eruptiók helye lesz, ott a szívek önkénytelenül megnyílnak, ott újra felismerik a szé-

pet, magasztosat. Beköltözik a Múzsák hajlokába a frivolitás helyett a roman-tika, secessio helyett a tartalom, a durva realizmus helyett a szívét meg-indító, örök igaz poezis.

Kétségtelen, hogy Komjáthy tár-sulatában most sem fogunk csalódní. Hisz az, ki missiók lovagjává avatja magát s a zajos, de rövidéletű szen-záció-vadászat teréről lelépve, megma-rad a kissébb emotioju, de állandóbb hatások fórumának színterén: oly hamar nem változhat meg. Aki a tar-talom és igazság harcosának született, az nem élhet a ledérségek gözködében.

Ezen meggyőződésen szűrjük át ama nézetünket, hogy Komjáthy tár-sulata e husz előadáson is lélekne-mesítő missiót fog végezni városunk-ban, s hogy e szini szezon tartamán át: szépség, újdonság és tartalmasság tekintetében magas nivóju szezonunk lesz. A nagy érdeklődés is, amely az előleges bérlet eszközlésénél nyilván-ul, erre enged következtetni.

Es ezzel az erős bizodalommal várjuk Komjáthy társulatát, mely hogy méltó volt-e eme bizalomra, vagy csa-lódtunk feltevéseinkben — melyet té-nyek érleltek meg bennünk — e hely-ről megmondani elég alkalmunk leend.

np.

NYILT TÉR.

E rovat alatt közöltékért a beküldő felelős.

Nyilatkozat.

I.

A Felsőm. Hirlap f. évi szept. hó 24-én kelt 77. száma „A jegyzők dolga“ cím alatt csekélységgemmel is foglalatokodni kegyeskedett. Miután lelkiismeretem s erkölcsi reputáción nem engedi, hogy a Felsőm. Hirlap-nak személyem ellen intézett vad kirohanását szó nélkül hagyjam, azért ez alkalommal mindaddig, míg a Felsőm. Hirlap cikkei s jegyzőségem idejéről a hivatalos pénz elkezelést, mindaddig, míg tanut nem állít arra nézve, hogy én Amerikába mentem vagy csak menni akartam volna is, mindaddig, míg konkrét esetekkel nem bizonyítja, hogy én a felvidéken lévén, és most a szinnai járás peso-linai körjegyzőségében, a nép zsaro-lója stb. volnék, a Felsőm. Hirlapot, vagy aki a Felsőm. Hirlapot rólam így informálta aljas rágalmazónak nyilvánítom.

A Felsőm. Hirlap cikkeire cse-kélységem nagy sulyt nem fektet, mivel személyes bosszu és ellenszenv vezérli a szerkesztőséget velem szem-ben, azért mert kitűnő kormányparti kortesnek gondol. „Hinc illae lacrima.“

Különbén hivatalos ténykedésem elbírálása felsőbb hatóságom, s magán ügyem elbírálása a bírósághoz tartozik. Pesolina, 1902. október 1-én.

Gyarmathy Béla.

Nyilatkozat.

II.

Alant írott ezennel kinyilatkoz-tatom, hogy Gyarmathy Béláról, ki ná-lam, mint segéd jegyző 1902 évi feb-ruár 1-től működik, ezen itt levő idő alatt részemről csak is teljes megelé-gedéssel nyilatkozhatom, semmi né-ven nevezendő bizalmatlanságot nem tapasztaltam s ellenkezőleg a néppel való megnyerő modora kifogástalan. Pesolina 1902 szeptember 28-án

Müller Rezső,
körjegyző.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

P. M. Gálszecs. Levél megy.
P. kisasszony Helyben. Levelet ír az ügyben a szerkesztőség.
Felelős szerkesztőnk ez idő szerint Bu-dapestben a Metropole szállodában lakik.
Sz. A-né A kibocsátott és a lapokban is közölt színházi jelentést 150 korona.
K. Szeréna Helyben. „A gascognei lovag feled és megbocsát.“ Így van helyesen.

Kiadó tulajdonos: Éhlert Gyula.

3 nap alatt meggyógyul

a hugycsőfolyás — ha több éves is — szabadalmazott talál-
mányom által, mely több évi orvosi gyakorlatban kipróbálva, a
bécsi kórházban s a párisi **Hopital Mydi**-ben vérbeteg-
ségek osztályán általános használatban van.

Tehetlenség és éjjeli magömlés meggyógyítására
is feltétlenül biztos.

**Étrend, foglalkozás változtatása nélkül otthon
titokban használható.**

Használati utasítással 10 frt, után vétel, vagy az
összeg előre küldése mellett.

Dr. Jóth Ödön Budapest, VIII., József-körút 53.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásért kezessé-
get vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butor-
kocsi használata díjmentes.

Minden külföldinél jobbak és olcsóbbak

a „Debreczeni Vasöntöde és Gép-
lakatosság”

arany éremmel kitüntetett
ék-szerkezetű, erőátvitteles

Borsajtói,

melyeknél nagyobb erőfejtés már csak
viznyomással lehetséges.

Eladás egyedül a gyártelepen:

Debreczen, Hadrázi-utcában.

(Erdeklődőknek fényképfelvétel kül-
detik.)

437/1902. végr. sz.

Arverési hirdetmény.

Alóli bírósági végrehajtó 1881. évi LX.
t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi,
hogy a s.-a.-ujhelyi kir. jbiróság 1902. évi V. I.
507/1. sz. végzése következtében Dr. Grosz Dezső
ügyvéd által képviselt Kozma Antal és társai
ladmócsi lakos javára **Deutsch Ignác** szolnoki
lakos ellen 649 kor. 46 fill. s jár. erejéig 1902.
évi augusztus hó 22-én foganatosított kielégítési
végrehajtás útján le és felülfoglalt és 378 koronára
becsült következő ingóságok u. m. lovak, kocsik,
hajók stb. nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járás-
biróság 1902. évi V. I. 507/2. számú végzése foly-
tán 649 korona 46 fillér tőkekövetelés, továbbá
1163 kor. 46 fillér után esedékessé vált 5% ka-
matai és eddig összesen 251 kor. 06 fillérben
bíróilag már megállapított költségek erejéig Szől-
lőkén a község házában leendő eszközölésére
1902. évi október hó 13-ik napjának
d. u. 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni
szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz.
107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés
mellett a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is
el fog adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielé-
gítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881.
évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára
is elrendeltek.

Kelt Saurhelyben, 1902. évi szeptember
hó 30. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó.

Egy teljesen új angol szerke-
zetű fekete

reform-zongora

továbbá egy jó karban lévő **Kucsera**
és egy **Bösendorfer-féle zongora**
olesó árban eladó **Udvardi Szaniszló**-
nál Sátoralja-Ujhely [Dr. Szepessi-féle
házban.]

Rimaszombati Conservgyár

Részvénytársaság

mint kizárólag hazai iparvállalat
ajánlja a pozsonyi gazdasági kiállí-
táson arany éremmel kitüntetett: min-
denféle gyümölcs, főzélék, czukrozott
gyümölcs, hús-conserv, kiváló jómínő-
ségi készítményeit igen jutányos áron,
— ismét eladóknap megfelelő árend-
ménynyel. — Árjegyzéket kívánatra
azonnal és portómentesen küld az

Igazgatóság.

Tk. 5142/1902. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmezi kir. járásbiróság, mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir.
kinctár végrehajtónak ifj. **Ádám Józsefné**
szül. Kendi Borbála végrehajtás szenvedő elleni
119 korona 87 fillér tőkekövetelés és jár. iránti
végrehajtási ügyében a saujhelyi kir. törvényszék
(a kir.-helmezi kir. járásbiróság) területén lévő
a szentesi 63. sz. tjkvben 908 hrj sz. alatt felvett
és **Ádám Józsefné**, illetve ifj. **Ádám Józsefné** sz.
Kendi Borbála nevében álló ingatlanra 134 korona,
továbbá a szentesi 116. sz. tjkvben 655, 1093,
1247, 1407, (1391—1392), 1559, (1774—1775)
és 1947. hr. sz. alatt felvett ingatlanokból a B.
17 sorszám alatt ifj. **Ádám Józsefné** szül. Kendi
Borbála nevében álló 1/4-ed rész birtokjuttaléka az
árverést 612 kor. 8 fill. ben ezennel megállapított ki-
kiállítási árban elrendelte és hogy a fennebb
megjelölt ingatlanok az **1902. évi október**
hó 13-ik napjának d. e. 9 órákor Szentes község
birájának házában megtartandó nyilvános árveré-
sen a megállapított kikiállítási áron alól is eladatni
fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-
gatlank becslésének 10 %-át vagyis 1, 13 kor.
40 fill. 2, 61 k. 20 fill. készpénzben, vagy az 1881.
LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt
igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt
óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez
letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értel-
mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-
helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt
átaszolgáltatni.

Kelt Kir.-Helmezen, a kir. jbiróság mint
telekkönyvi hatóságnál 1902. évi szeptember 7-én.
Emőd, kir. jbiró.

Gazdaságba

ajánlkozik 1903. január 1-től ispáni
vagy gazdai minőségben, a mezei,
szőlő és kert gazdaságban, valamint
a gazdasági számvitel minden ágában
gyakorlatilag képezett 37 éves, róm.
kath. családos férfi. — Igényei sze-
rények; jelenleg állami hivatalnál van
alkalmazásban. Biztosítékkal rendel-
kezik. Szives ajánlatok a kiadóhiva-
talba kéretnek.

Magyarnak PÉCS. — Németnek BÉCS.

Schönwald Imre

ékszergyáros, órás és látszerész PÉCS.

Ne küldjük pénzünket külföldre!

Hazai iparunkat előmozdító céggemnél mindennemű arany és ezüst tárgyak, órák és minden
e szakmába vágó cikkek **sokkal olcsóbban, jobban és megbízhatóbban szerezhetők be,** mint
a külföldön

Valódi ezüst női rem. óra frt 6.—
Ugyanez dupla fedéllel frt 8.—
Valódi 14 kar. arany női rem. óra
frt 14.—
Ugyanez dupla fedéllel frt 18,50

14 kar. arany pecsétgyűrű frt 6,80
Új aranyból 6 kar. frt 3,50
Double arany frt 1,50
Mértékül elegendő egy papírszállag.

Ugyanez erősebb 9 frt. Ugyanez arany szeg. 12 frt. Tulla ezüst ankre-rem. dupla fedéllel 12 frt. Valódi 14 kar. arany ankre-rem. óra
24 frt. Dupla fedéllel 35 frt. Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve bárkinek küldetik.

Valódi ezüst páncél óraláncok m. kir. fémjelzéssel.

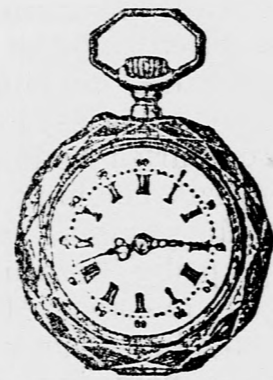
15 gramm sulyban	frt 1,20	60 gramm sulyban	frt 3,80
20 gramm sulyban	frt 1,50	70 gramm sulyban	frt 4,50
30 gramm sulyban	frt 2,20	80 gramm sulyban	frt 5,20
40 gramm sulyban	frt 2,60	100 gramm sulyban	frt 6,50
50 gramm sulyban	frt 3,25	150 gramm sulyban	frt 9,50

Valódi 14 kar. aranyláncok 40 féle divatos mintában.

20 gramm sulyban	frt 24.—	40 gramm sulyban	frt 47.—
25 gramm sulyban	frt 30.—	50 gramm sulyban	frt 58.—
30 gramm sulyban	frt 37.—	60 gramm sulyban	frt 69.—

köves lógók nélkül mérve.

Egy 25 grammos aranylánchoz egy 15 grammos köves
függelék véve összesen 40 gramm nálam 34 frt 50 krajczárba
kerül.

Valódi ezüst rem. óra frt 5.—
Dupla fedéllel frt 7.—
Valódi ezüst ankre-rem. dupla fe-
déllel frt 8.—

Épületek, ingóságok, termények

tűzkár elleni biztosítására,

továbbá: élet- és járadék biztosítások felvételére

ajánlkozik :

az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

kerületi ügynöksége

S.-A.-UJHELYBEN, a „Zemplén” kiadóhivatalában.